

imod Lovforslaget i dets Helhed, men kun tilraade at stemme mod Ændringsforslagene.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg kan ogsaa fatte mig ganske kort; men jeg vil dog tillade mig at fremføre et Par Bemærkninger i Anledning af min Stilling til nærværende Lovforslag; thi de fleste maa ganske vist efter mine Udtalelser ved en tidligere Behandling have tænkt sig, at jeg havde indtaget en lidt anden Stilling, end jeg har gjort, idet det var det naturlige, at jeg tilraadede at forkaste Lovforslaget. Naar jeg ikke har gjort det, er det for ikke at spilde det høje Tings Tid for meget ved at indtage en Særstilling, der — det er jeg temmelig overbevist om — ikke vilde være bleven fulgt ret meget. Naar det i Erklæringen anføres, at jeg forbeholder mig min Stilling, vil det sige, at jeg forbeholder mig ved denne Lejlighed ikke at stemme for Loven. Jeg kan saa meget bedre gøre det, som jeg ikke har nogen Tro paa, at dette Forslag vil blive forkastet, idet der ikke alene her i Tinget, men ogsaa rundt omkring i Landet er et meget stærkt Haab om, at dette Lovforslag vil blive til Lov. Man har jo set det smukke Syn, at Højre, Venstre og Socialisterne gaa smukt enige sammen om denne Sag. Det ser ud, som om hele Danmark ret inderlig ønsker, at dette Lovforslag skal blive til Lov. Vi have set det rundt om paa Valgtribunerne, vi have hørt det baade i Folketinget og her. Jeg tror dog ikke, at jeg tager fejl, naar jeg siger, at det er Foraarsstemninger, der sommetider komme over Menneskene, og vi ere jo ikke bedre end andre. Det er jo saaledes, at der i Foraarstiden kommer Ønsker op, der, naar Varmen og Sommeren kommer, tæbe sig. Naar vi komme til den Tid, vil Kærligheden til denne Sag ikke være fuldt saa stærk som i Øjeblikket. Naar vi først komme over Foraaret, tror jeg ikke, at vi se meget til dette Forslag i Fremtiden.

Naar den ærede Forsvarer for Lovforslaget sagde, at fattige Husmænd kunde ikke giye mere, end Folketinget forlangte, tror jeg, det er rigtigt. Jeg tror, det vil være meget vanskeligt for disse Arbejdere at eksistere som Husmænd, naar de eje saa lidt. Skulde man gøre noget, maatte det nærmest være Meningen at forære disse Mennesker dette, ellers kan det ikke nytte noget. Det ærede Medlem kom ikke ind paa den Kritik, som jeg tidligere har anvendt over for Forslaget, at det, der gælder Landarbejdere, kunde lige saa godt

gælde Fiskere, Skomagere og Skræddere. Mange Fiskere ville gerne eje gode Kuttere og Baade, og mangen Skomager vilde gerne have et Skomagerværksted. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man just har grebet ned paa Landarbejderne. Det eneste egentlige Forsvar for Forslaget, jeg har hørt, er det, at man haabede, at der i disse Landarbejderhjem skulde opstaa en Børneflokk af Landarbejdere, der kunde være til Gavn for Landbruget.

Jeg stiller mig dog lige saa skeptisk som tidligere, og jeg har intet Ønske om, at Forslaget bliver til Lov. Jeg vil dog ved denne Lejlighed ikke stemme mod Forslaget, men afholde mig fra at stemme.

J. Pedersen: Den ærede Ordfører udtalte, at en Genoptagelse af Diskussionen om Ændringsforslagene vilde være ganske unyttig, og jeg skal heller ikke spille et eneste Ord paa de foreliggende Ændringsforslag. Naar jeg har foreslaaet at forkaste dem og vedtage Folketingets Affattelse uforandret, har det naturligvis ikke været i Forventning om, at denne Indstilling skulde blive fulgt. Jeg er fuldstændig klar over, at Ændringsforslagene vilde blive vedtagne af det sædvanlige Flertal mod det sædvanlige Mindretal. Jeg har ved min Indstilling blot villet udtrykke mit Ønske om, at Folketingets Forslag maatte kunne gennemføres; thi jeg finder det i alle Henseender forsvareligt baade set fra Statskassens og Befolkningens Synspunkt. Der har været talt om Interessen for denne Sag, baade i Befolkningen og her i Rigsdagen. Med Hensyn til den sidste hørte vi nu, at det ærede Medlem for Langeland (Ahlefeldt-Laurvig) opfattede det som en Foraarsstemning, der ventelig vilde gaa over, naar Foraaret var forbi. Jeg misforstaaer vel ikke dette, naar jeg oversætter dette paa tydeligt Dansk som et Valgspørgsmaal, som at det ærede Medlem har villet sige, at den Interesse, der i stor Udstrækning er mellem Rigsdagsmændene, navnlig i Folketinget, for denne Sag, nærmest bunder deri, at de ærede Medlemmer i det andet Ting ønske at komme godt over Valgene. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem derved modsiger sig selv, thi hvis hans Forklaring var den rette, maatte der dog være en Grund for Folketinget til at gaa den Vej, og den Grund maatte da vel være den, at Folketingsmændene maatte mene, at deres Vælgere gennemgaaende vare stemte for denne Lov. Men derved kommer man netop til det, som det ærede